अथश्रीबृहदारण्योपनिषत्प्रारंभः

LIBRARY
UNIVERSITY
PENNSYLVANIA

श्रीगणेशाय नमः॥ ॐ पूर्णमदः पूर्णमिदं पूर्णात्पूर्णमुदच्यते। पूर्णस्य पूर्णमादाय पूर्णमेवावशिष्यते॥ ॐ शांतिः ३॥ ॥

हरिः २ ॐ उषा वा अश्वस्य मेध्यस्य शिरः सूर्यश्चक्षुर्वातः प्राणो व्यात्तमग्निर्वैश्वानरः संवत्सर आत्माश्वस्य मेध्यस्य द्यौः पृष्ठमंतरिक्षमुदरं पृथिवी पाजस्यं दिशः पार्श्वे अवांतरदिशः पर्शव ऋतवोंगानि मासाश्चार्धमासाश्च पर्वाण्यहोरात्राणि प्रतिष्ठा नक्षत्राण्यस्थीनि नभो मांसानि ऊवध्यः सिकताः सिंधवो गुदा यकृच्च क्लोमानश्च पर्वताश्चौषधयश्च वनस्पतयश्च लोमानि उद्यन्पूर्वार्धो निम्लोचञ्जघनार्धो यद्विजृंभते तद्विद्योतते यद्विधूनुते तत्स्तनयति यन्मेहति तद्वर्षति वागेवास्य वाक् ॥१॥ अहर्वा अश्वं पुरस्तान्महिमानुजायत तस्य पूर्वे समुद्रे योनिरात्रिरेनं पश्चान्महिमानुजायत तस्यापरे समुद्रे योनिरेतौ वा अश्वं महिमानावभितः संबभूवतुर्हयोभूत्वा देवानवहद्वाजी गंधर्वानर्वासुरानश्वो मनुष्यान्समुद्र एवास्य बंधुः समुद्रो योनिः ॥२॥ ॥प्रथमं ब्राह्मणं॥ ॥ नैवेहाकं च नाग्र आसीन्मृत्युनैवेदमावृतमासीदशनायया शनायया हि मृत्युस्तन्मनो कुरुतात्मन्वी स्यामिति सोर्चन्नचरत्तस्यार्चतश्चापो जायंतार्चते वै मे कमभूदिति तदेवार्कस्यार्कत्वं कं ह वा अस्मै भवति य एवमेतदर्कस्यार्कत्वं

वेद ॥१॥ आपो वा अर्कस्तद्यदपाꣳ रस आसीत्तत्समहन्यत सा पृथिव्यभवत्तस्यामश्राम्यत्तस्य श्रान्तस्य तप्तस्य तेजो रसो
निरवर्तताग्निः ॥२॥ स त्रेधात्मानं व्यकुरुतादित्यं तृतीयं वायुं तृतीयꣳ स एष प्राणस्त्रेधा विहितस्तस्य प्राची दिक् शिरोऽ
सौ चासौ चैवैषा स्य प्रतीची दिक् पुच्छमसौ चासौ च सक्थ्यौ दक्षिणा चोदीची च पार्श्वे द्यौः पृष्ठमन्तरिक्षमुदरमियमुरः
स एषोऽप्सु प्रतिष्ठितो यत्र क्वचेति तदेवप्रतितिष्ठत्येवं विद्वान् ॥३॥ सोकामयत द्वितीयो मत्प्रात्मा जायेतेति स मनसा
वाचं मिथुनꣳ समभवदशनायां मृत्युस्तद्यदेतदासीत्स संवत्सरो भवन्नकुरुत तः संवत्सरं यावन्तं कालं
बिभर्यावान्संवत्सरस्तमेतावतः कालस्य परस्तादसृजत तं जातमभिव्याददात्स भाणकरोत्सैव वाग्भवत् ॥४॥
स ऐक्षत यदि वाऽहममभिमन्ऽस्ये कनीयोऽन्नं करिष्यइति स तया वाचा तेनात्मनेदꣳ सर्वमसृजत यदिदं किंच ऋचो यजूꣳ
षि साम्नानि छन्दाꣳसि यज्ञान्प्रजाः पशून्स यद्यद्देवासृजत तत्तदत्तुमध्रियत सर्वं वा अत्तीति तददितेरदितित्वꣳ सर्वस्यैतस्या
त्ता भवति सर्वमस्यान्नं भवति य एवमेतददितेरदितित्वं वेद ॥५॥ सोकामयत भूयसा यज्ञेन भूयो यजेयेति सोश्राम्यत्स त
पोतप्यत तस्य श्रान्तस्य तप्तस्य यशो वीर्यमुदक्रामत्प्राणा वै यशो वीर्यं तत्प्राणेषूत्क्रान्तेषु शरीरꣳ श्वयितुमध्रियत तस्य
शरीर एव मन आसीत् ॥६॥ सोकाममयत मेध्यं मद्दꣳ स्यादात्मन्वन्मे स्यामिति ततो ह्यः समभवद्यदश्वत्तन्मेध्यमभ

दिति तदेवाश्वमेधस्याश्वमेधत्वमेष ह वा अश्वमेधं वेद य एनमेवं वेद तमनवरुध्यैवामन्यत तꣳ संवत्सरस्य परस्तादात्म
न आलभत पशून्देवताभ्यः प्रत्यौहत तस्मात्सर्वदेवत्यं प्रोक्षितं प्राजापत्यमालभंत एष वा अश्वमेधाय एष तपति तस्य
संवत्सर आत्मा मम अग्निरर्कस्तस्य मेलोकाश्चात्मानस्तावेतावर्काश्वमेधौ सोऽपुनरके वदेवताभवति मृत्युरेवाप
पुनर्मृत्युं जयति नैनं मृत्युराप्नोति मृत्युरस्यात्मा भवत्येतासां देवतानामेको भवति ॥७॥ ॥इति द्वितीयं ब्रा० ॥ ॥द्वयाः प्रा
जापत्या देवाश्चासुराश्च ततः कनीयसा एव देवा ज्यायसा असुरास्त एषु लोकेष्वस्पर्धंत ततो देवा ऊचुर्हंतासुरानभि
भवेमेत्यमामेति ॥१॥ ते ह वाचमूचुस्त्वं नु भगवतीति तथेति तेभ्यो वागुदगायद्यो वाचि भोगस्तं देवेभ्य आगायद्यत्कल्या
णं वदति तदात्मने तद्विदुरनेन वै नु भगवान्त्स्यंतीति तमभिदुत्य पाप्मना विध्यन्त्सम: स पाप्मायदेवदमप्रति रूपं वदति
स एव स पाप्मा ॥२॥ अथ ह प्राणमूचुस्त्वं नु भगवतीति तथेति तेभ्यः प्राणो उदगायद्यः प्राणे भोगस्तं देवेभ्य आगाय
द्यत्कल्याणं जिघ्रति तदात्मने तद्विदुरनेन वै नु भगवान्त्स्यंतीति तमभिदुत्य पाप्मना विध्यन्त्सम: स पाप्मायदेवदम
प्रति रूपं जिघ्रति स एव स पाप्मा ॥३॥ अथ ह चक्षुरूचुस्त्वं नु भगवतीति तथेति तेभ्यश्चक्षुरुदगायद्यश्चक्षुषि भोग
स्तं देवेभ्य आगायद्यत्कल्याणं पश्यति तदात्मने तद्विदुरनेन वै नु भगवान्त्स्यंतीति तमभिदुत्य पाप्मना विध्यन्त्स

यः सपाप्मायदेवेदमप्रति रूपं पश्यति स एव सपाप्मा ॥४॥ अथ हैनं चक्षुस्त्वेनउ ज्ञापयितुं यथितेभ्यः श्रोत्रमुद्गायद्भ्यः श्रो
त्रभागस्तं देवेभ्य आगायद्यत्कल्याणं शृणोति तदात्मने तविदुरेनं न वेनउ ज्ञात्वात्यध्यंतीति तमभिद्रुत्य पाप्मना विध्य
न्सयः सपाप्मायदेवेदमप्रति रूपं शृणोति स एव सपाप्मा ॥५॥ अथ हैनं चक्षुस्त्वेनउ ज्ञापयितुं यथितेभ्यामनउद्गा
यद्भ्यामनसिभागस्तं देवेभ्य आगायद्यत्कल्याणं संकल्पयति तदात्मने तविदुरेनं न वेनउ ज्ञात्वात्यध्यंतीति तमभि
द्रुत्य पाप्मना विध्यन्सयः सपाप्मायदेवेदमप्रति रूपं संकल्पयति स एव सपाप्मेवमुरवत्वेतादेवताः पाप्मभिरु
पासजन्नेवमेनाः पाप्मना विध्यन् ॥६॥ अथ हैनमासन्यं प्राणमूचुस्त्वेनउ ज्ञापयितुं यथितेभ्यएष प्राणउद्गा
यन्नविदुरेनं न वेनउ ज्ञात्वात्यध्यंतीति तमभिद्रुत्य पाप्मना विध्यत्सन्स यथाश्मानमत्वा लोष्टो विध्वंसेतैव
हैवाविध्वंसमानाविध्वंसो विनेशुस्ततो देवा अभवन्परासुरा भवत्यात्मना परास्य द्विषन्भ्रातृव्यो भवति य एवं वेद ॥७॥ ते होचुः कुतो
मुखान्नः इत्थमसक्लृप्तमास्येन्तरिति सोमास्य आंगिरसो गानां हिरसः ॥८॥ सा वा एषा
देवता दूर्नामदूरं ह्यस्यामत्युदुरं हवास्यास्मात्युर्भवति य एवं वेद ॥९॥ सा वा एषा देवतैतासां देवतानां पाप्मानं
मृत्युमपहत्य यत्रासां दिशामंतस्तं प्रजमयांचकार तदासां पाप्मना विध्यदथात्तस्मान्नजनमिया नांतमिया नेत्पाप्मा

पत्तादिशोभवंस्ताइमादिशः परेणमृत्युमतिक्रांताः॥१५॥ अथमनोऽवहन्यदामृत्युमत्यमुच्यत=

नंमृत्युमन्ववायानीति॥१०॥ सावाएषादेवतैतासांदेवतानांप्राणानंमृत्युमपहत्याथैनामृत्युमत्यवहत्॥११॥ सैव
वाचमेवप्रथमामत्यवहत्सायदामृत्युमत्यमुच्यतसाग्निरभवत्सायमग्निः परेणमृत्युमतिक्रांतादीप्यते॥१२॥ अथ
प्राणमत्यवहत्सयदामृत्युमत्यमुच्यतसवायुरभवत्सायंवायुः परेणमृत्युमतिक्रांतःपवते॥१३॥ अथचक्षुरत्यव
हत्यदामृत्यमत्यमुच्यतसआदित्योभवत्सासावादित्यः परेणमृत्युमतिक्रांतस्तपति॥१४॥ अथश्रोत्रमत्यवह
त्यदामृत्युमत्यमुच्यतसचंद्रमाभवत्सासौचंद्रः परेणमृत्युमतिक्रांतोभात्येवꣳहवाएनमेषादेवतामृत्युमतिवहति
यएवंवेद॥१६॥ अथात्मनेनाद्यमागायद्यद्धिकिंचान्नमद्यतेनेनतच्चतइहप्रतितिष्ठति॥१७॥ तेदेवाअब्रुवन्नेतावद्वा
इदꣳसर्वंयदन्नंतदात्मनआगासीरनुनोस्मिन्नन्नआभजस्वितितेनेतिसंविशतीतितथेतितꣳसमंतपरिण्यविशंतत
स्माद्यदनेनान्नमत्तितेतास्तृप्यन्त्येवꣳहवाएनꣳस्वाअभिसंविशंतिभर्तास्वानाꣳश्रेष्ठःपुरएताभवत्यन्नादोधिपतिर्य
एवंवेदयउहैनंविदुःस्वेषुप्रतिप्रतिबुभूषंतिनहैवालंभार्येभ्योभवत्यथयएनेतमनुभवंतियोनेतमनुभार्यान्बुभूषंति
सहैवालंभार्येभ्योभवति॥१८॥ सोयास्यन्आंगिरसोगानाꣳहिरसः प्राणोवाअंगानाꣳरसः प्राणोहिवाअंगानाꣳरसस्त
स्माद्यस्मात्कस्माच्चांगात्प्राणउत्क्रामतितदेवतच्छुष्यत्येषहिवाअंगानाꣳरसः॥१९॥ एषउएवबृहस्पतिर्वाग्वैबृह

तीतस्याएषपतिस्तस्माद्बृहस्पतिः।२०॥एषउएवब्रह्मणस्पतिर्वागेवब्रह्मतस्माएषपतिस्तस्माद्ब्रह्मणस्पतिः।२०॥ए
षउएवसामवागेवसामैषसाचामश्चेति तत्सामनःसामत्वंयद्वेवसमःक्षुधिणासमोमशकेनसमोनागेनसम
एभिस्त्रिभिर्लोकैःसमोनसर्वेणतस्माद्वेवसामाश्नुतेसाम्नःसायुज्यंसलोकतांयएवमेतत्सामवेद।२२॥एषउवा
उद्गीथःप्राणोवाउत्प्राणेनहीदंसर्वमुत्तब्धंवागेवगीथोवाचगीथाचेतिसउद्गीथः।२३॥तद्धापिब्रह्मदत्तश्चैकितानेयो
राजानंभक्षयन्नुवाचायंत्वस्मराजामूर्धानंविपातयतायदितोयास्यत्यांगिरसोन्नेतोदगायादितिवाचाचह्येवसप्रा
णेनचोदगायादिति।२४॥तस्यहैतस्यसाम्नोयःस्वंवेदभवतिहास्यस्वंतस्यवैस्वरएवस्वंतस्मादार्त्विज्यंकरिष्यन्वा
चिस्वरमिच्छेततयावाचास्वरसंपन्नयार्त्विज्यंकुर्यात्तस्माद्धैतेस्वरवंतंदिदृक्षंतएवाथोयस्यस्वंभवतिभवतिहा
स्यस्वंयएवमेतत्साम्नःस्वंवेद।२५॥तस्यहैतस्यसाम्नोयःसुवर्णंवेदभवतिहास्यसुवर्णंतस्यवैस्वरएवसुवर्णंभ
वतिहास्यसुवर्णंयएवमेतत्साम्नःसुवर्णंवेद।२६॥तस्यहैतस्यसाम्नोयःप्रतिष्ठांवेदप्रतिहतिष्ठतितस्यवैवागेवप्र
तिष्ठावाचिहिरवल्येषएतत्प्राणःप्रतिष्ठितोगीयतेत्रइत्युहैकश्चाकः।२७॥अथातःपवमानानामेवाभ्यारोहःस
वैखलुप्रस्तोतासामप्रस्तोतिसयत्रप्रस्तुयात्तदेतानिजपेदसतोमासद्गमयतमसोमाज्योतिर्गमयमृत्योर्मामृतं

गमयेति सयदाहासतोमा सद्गमयेति मृत्युर्वा असत्सदमृतं मृत्योर्मामृतं गमयामृतं माकुर्वित्येवैतदाह तम
सोमा ज्योतिर्गमयेति मृत्युर्वै तमो ज्योतिरमृतं मृत्योर्मामृतं गमयामृतं माकुर्वित्येवैतदाह मृत्योर्मामृतं गम
येति नात्रतिरोहित मिवास्त्यथयानीतराणि स्तोत्राणि तेष्वात्मानं न्याय मागायेत्तस्मादु तेषु वरं वृणीत यं का
मं कामयेत तं सएष एवं विदुद्गातात्मने वायज्ञ मानाम वायं कामं कामयते तं मागायति तद्धैतल्लोकजिदेव न
हैवालोक्यतामाशास्ति य एवमेतत्सामवेद ॥२॥ ॥इति तृतीयब्राह्मणं॥ ॥आत्मैवेदमग्र आसीत्पुरुषविधः
सोनुवीक्ष्य नान्यदात्मनोपश्यत्सोहमस्मीत्यग्रे व्याहरत्ततोहंनामाभवत्तस्मादप्येतर्ह्यामंत्रितोहमयमित्येवा
ग्रउक्त्वाथान्यं नाम प्रब्रूते यदस्य भवति सयत्पूर्वो स्मात्सर्वस्मात्सर्वान्पाप्मन ओषत्तस्मात्पुरुष ओषतिहवै स
तंयोस्मात्पूर्वो बुभूषतियएवं वेद ॥१॥ सोबिभेत्तस्मादेकाकी बिभेति सहायमीक्षांचक्रे मदन्यन्नास्तिकस्मान्नु
बिभेमीति ततएवास्य भयं वीयायकस्माद्भ्येष्यद्द्वितीयाद्वै भयं भवति ॥२॥ सवै नैवरेमेतस्मादेकाकी नरमतस
द्द्वितीयमैच्छत्सहैतावानासयथा स्त्रीपुमांसौ संपरिष्वक्तौ सइममेवात्मानं द्वेधापातयत्ततः पतिश्चपत्नीचाभ
वतां तस्मादिदमर्धबृगलमिवस्वेति हस्माहयाज्ञवल्क्यस्तस्मादयमाकाशः स्त्रियापूर्यतएवतां समभवत्ततो

मनुष्यान्प्रजायंत ॥३॥ सोऽयमीक्षांचक्रे कथं नु मात्मन एव जनयित्वा संभवेति हंत तिरोसानीति सागोरभवद्वडवा भूत
तरस्तां समेवाभवत्ततो गावो जायंत बलवंतरा भवद्ध्वयवा इतरो गर्दभीतरा गर्दभ इतरस्तां समेवाभवत्ततो एकशफ
मजायत जेतरा भवद्वस इतरो निरितरा मेष इतरस्तां समेवाभवत्ततो जावयो जायंत एवमेव यदिदं किं च मिथुनमापि
पीलिकाभ्यस्तत्सर्वमसृजत ॥७॥ सोवेद हं वाव सृष्टिरस्म्यहं हीदं सर्वमसृक्षीति ततः सृष्टिरभवत्सृष्ट्या हास्यैत
स्यां भवति य एवं वेद ॥८॥ अथ त्वभ्यमंथत्समुखाच्च मानेहस्ताभ्यां चाग्निमसृजत तस्मादेतदुभयमलोमकमंतरतो
लोमकाहि योनिरंतरतस्तद्यदिदमाहुरमुं यज्ञमुं यज्ञमेकैकं देवमेतस्यैव सा विसृष्टिरेष उ ह्येव सर्वे देवा अथ यत्
किंचेदमार्द्रं तद्रेतसोसृजत तदु सोम एतावद्वा इदमन्नं चैवान्नादश्च सोम एवान्नमग्निरन्नादः सेयमेव सा
सृष्टिर्यद्धयसादेवानसृजताथ यन्मर्त्यः सन्नमृतानसृजत तस्मादेति सृष्टिरेति सृष्ट्या हास्यैतस्यां भव
ति य एवं वेद ॥९॥ तद्धेदंतर्ह व्याकृतमासीत्तन्नामरूपाभ्यामेव व्याक्रियतासौ नामायमिदं रूप इति तदि
दमप्येतर्हि नामरूपाभ्यामेव व्याक्रियते सौ नामायमिदं रूप इति स एष इह प्रविष्ट आनखाग्रेभ्यो यथा
क्षुरः क्षुरधाने विहितस्याद्विश्वंभरो वा विश्वंभरकुलाये तन्नापश्यत्स कतमेनैहि सप्राणेनैव प्राणेनामभव

तिवदन्याकूपश्यः श्वश्रुः शृण्वन्क्रोत्रमन्वानोमनस्तान्यस्यैतानि कर्मनामान्येव सयोतएकैकमुपास्तेनसवेदा
कृत्स्नोह्येषोतएकैकेनभवत्यात्मैवोपासीतात्रह्येतेसर्वएकैकंभवंतितदेतत्पदनीयमस्यसर्वस्ययदयमात्मानेन
ह्येतत्सर्वंवेदयथाहवैपदेनानुविंदेदेवंकीर्तिः श्लोकंविंदतेयएवंवेद ७॥ तदेतत्प्रेयःपुत्रात्प्रेयोवित्तात्प्रे
योन्यस्मात्सर्वस्मादंतरतरंयदयमात्मासयोन्यमात्मनःप्रियंब्रुवाणंब्रूयात्प्रियःरोत्स्यतीतिईश्वरोहतथैव
स्यादात्मानमेवप्रियमुपासीतसयआत्मानमेवप्रियमुपास्तेनहास्यप्रियंप्रमायुकंभवति ८॥ तदाहुर्यद्ब्रह्म
विद्यया सर्वंभविष्यंतोमनुष्याअमन्यंतेकिमुतब्रह्मावेद्यस्मात्तत्सर्वंभवदिति ९॥ ब्रह्मवाइदमग्रआसीत्तदा
त्मानमेवावेदहंब्रह्मास्मीतितस्मात्तत्सर्वमभवत्तद्योयोदेवानांप्रत्यबुध्यतसएवतदभवत्तथर्षीणांतथाम
नुष्याणांतद्धैतत्पश्यन्नृषिर्वामदेवःप्रतिपेदेहंमनुरभवंसूर्यश्चेतितदिदमप्येतर्हियएवंवेदाहंब्रह्मास्मीति
सइदंसर्वंभवतितस्यहनदेवाश्चनाभूत्याईशतआत्माह्येषांसभवतिअथयोन्यांदेवतामुपास्तेन्यासाव
न्याहमस्मीतिनसवेदयथापशुरेवंसदेवानांयथाहवैबहवःपशवोमनुष्यंभुंज्युरेवमेकैकःपुरुषोदेवान्
भुनक्त्येकस्मिन्नेवपशावादीयमानेनप्रियंभवतिकिमुबहुषुतस्माद्देषांतन्नप्रियंयदेतन्मनुष्याविद्युः॥१०॥

ब्रह्म वा इदमग्र आसीदेकमेव तदेकꣳ सन्न व्यभवत् तच्छ्रेयो रूपमत्यसृजत क्षत्रं यान्येतानि देवत्रा क्षत्राणीन्द्रो वरुणः सोमो रुद्रः
पर्जन्यो यमो मृत्युरीशान इति तस्मात् क्षत्रात्परं नास्ति तस्माद्ब्राह्मणः क्षत्रियमधस्तादुपास्ते राजसूये क्षत्र एव तद्यशो दधा
ति सैषा क्षत्रस्य योनिर्यद्ब्रह्म तस्माद्यद्यपि राजा परमतां गच्छति ब्रह्मैवान्ततः उपनिश्रयति स्वां योनिमृच्छति
योनिमृच्छति स पापीयान् भवति यथा श्रेयाꣳसꣳ हिꣳसित्वा ॥११॥ स नैव व्यभवत् स विशमसृजत यान्येतानि देवजातानि गणश
आख्यायन्ते वसवो रुद्रा आदित्या विश्वे देवा मरुत इति ॥१२॥ स नैव व्यभवत् स शौद्रं वर्णमसृजत पूषणमियं वै पूषेयꣳ हीदꣳ
सर्वं पुष्यति यदिदं किंच ॥१३॥ स नैव व्यभवत् तच्छ्रेयो रूपमत्यसृजत धर्मं तदेतत् क्षत्रस्य क्षत्रं यद्धर्मस्तस्माद्धर्मात्परं नास्त्यथो
अबलीयान् बलीयाꣳसमाशꣳसते धर्मेण यथा राज्ञैवं यो वै स धर्मः सत्यं वै तत् तस्मात् सत्यं वदन्तमाहुर्धर्मं वदतीति धर्मं
वा वदन्तꣳ सत्यं वदतीत्येतद्धि वै तदुभयं भवति ॥१४॥ तदेतद्ब्रह्मक्षत्रं विꣳशूद्रस्तदग्निनैव देवेषु ब्रह्माभवद्ब्राह्मणो मा
नुष्येषु क्षत्रियेण क्षत्रियो विशा वैश्यः शूद्रेण शूद्रस्तस्मादग्नावेव देवेषु लोकमिच्छन्ते ब्राह्मणे मनुष्येषु ताभ्यां हि
रूपाभ्यां ब्रह्माभवदथो यो ह वा अस्माल्लोकात् स्वं लोकमदृष्ट्वा प्रैति स एनमविदितो न भुनक्ति यथा वेदो वानुक्तो न्यद्वा कर्म
कृतं यदि ह वाप्यनेवंविन्महत्पुण्यं कर्म करोति तद्धास्यान्ततः क्षीयत एवात्मानमेव लोकमुपासीत स य आत्मानमेव लोक

ब्रह्म वा इदमग्र आसीदेकमेव तदेकꣳ सन्न व्यभवत् तच्छ्रेयो रूपमत्यसृजत क्षत्रं यान्येतानि देवत्रा क्षत्राणीन्द्रो वरुणः सोमो रुद्रः
पर्जन्यो यमो मृत्युरीशान इति तस्मात् क्षत्रात्परं नास्ति तस्माद्ब्राह्मणः क्षत्रियमधस्तादुपास्ते राजसूये क्षत्र एव तद्यशो दधा
ति सैषा क्षत्रस्य योनिर्यद्ब्रह्म तस्माद्यद्यपि राजा परमतां गच्छति ब्रह्मैवान्ततः उपनिश्रयति स्वां योनिमृच्छति
योनिमृच्छति स पापीयान् भवति यथा श्रेयाꣳसꣳ हिꣳसित्वा ॥११॥ स नैव व्यभवत् स विशमसृजत यान्येतानि देवजातानि गणश
आख्यायन्ते वसवो रुद्रा आदित्या विश्वे देवा मरुत इति ॥१२॥ स नैव व्यभवत् स शौद्रं वर्णमसृजत पूषणमियं वै पूषेयꣳ हीदꣳ
सर्वं पुष्यति यदिदं किंच ॥१३॥ स नैव व्यभवत् तच्छ्रेयो रूपमत्यसृजत धर्मं तदेतत् क्षत्रस्य क्षत्रं यद्धर्मस्तस्माद्धर्मात्परं नास्त्यथो
अबलीयान् बलीयाꣳसमाशꣳसते धर्मेण यथा राज्ञैवं यो वै स धर्मः सत्यं वै तत् तस्मात् सत्यं वदन्तमाहुर्धर्मं वदतीति धर्मं
वा वदन्तꣳ सत्यं वदतीत्येतद्धि वै तदुभयं भवति ॥१४॥ तदेतद्ब्रह्मक्षत्रं विꣳशूद्रस्तदग्निनैव देवेषु ब्रह्माभवद्ब्राह्मणो मा
नुष्येषु क्षत्रियेण क्षत्रियो विशा वैश्यः शूद्रेण शूद्रस्तस्मादग्नावेव देवेषु लोकमिच्छन्ते ब्राह्मणे मनुष्येषु ताभ्यां हि
रूपाभ्यां ब्रह्माभवदथो यो ह वा अस्माल्लोकात् स्वं लोकमदृष्ट्वा प्रैति स एनमविदितो न भुनक्ति यथा वेदो वानुक्तो न्यद्वा कर्म
कृतं यदि ह वाप्यनेवंविन्महत्पुण्यं कर्म करोति तद्धास्यान्ततः क्षीयत एवात्मानमेव लोकमुपासीत स य आत्मानमेव लोक

ब्रह्म वा इदमग्र आसीदेकमेव तदेकꣳ सन्न व्यभवत् तच्छ्रेयो रूपमत्यसृजत क्षत्रं यान्येतानि देवत्रा क्षत्राणीन्द्रो वरुणः सोमो रुद्रः
पर्जन्यो यमो मृत्युरीशान इति तस्मात् क्षत्रात्परं नास्ति तस्माद्ब्राह्मणः क्षत्रियमधस्तादुपास्ते राजसूये क्षत्र एव तद्यशो दधा
ति सैषा क्षत्रस्य योनिर्यद्ब्रह्म तस्माद्यद्यपि राजा परमतां गच्छति ब्रह्मैवान्ततः उपनिश्रयति स्वां योनिमृच्छति
योनिमृच्छति स पापीयान् भवति यथा श्रेयाꣳसꣳ हिꣳसित्वा ॥११॥ स नैव व्यभवत् स विशमसृजत यान्येतानि देवजातानि गणश
आख्यायन्ते वसवो रुद्रा आदित्या विश्वे देवा मरुत इति ॥१२॥ स नैव व्यभवत् स शौद्रं वर्णमसृजत पूषणमियं वै पूषेयꣳ हीदꣳ
सर्वं पुष्यति यदिदं किंच ॥१३॥ स नैव व्यभवत् तच्छ्रेयो रूपमत्यसृजत धर्मं तदेतत् क्षत्रस्य क्षत्रं यद्धर्मस्तस्माद्धर्मात्परं नास्त्यथो
अबलीयान् बलीयाꣳसमाशꣳसते धर्मेण यथा राज्ञैवं यो वै स धर्मः सत्यं वै तत् तस्मात् सत्यं वदन्तमाहुर्धर्मं वदतीति धर्मं
वा वदन्तꣳ सत्यं वदतीत्येतद्धि वै तदुभयं भवति ॥१४॥ तदेतद्ब्रह्मक्षत्रं विꣳशूद्रस्तदग्निनैव देवेषु ब्रह्माभवद्ब्राह्मणो मा
नुष्येषु क्षत्रियेण क्षत्रियो विशा वैश्यः शूद्रेण शूद्रस्तस्मादग्नावेव देवेषु लोकमिच्छन्ते ब्राह्मणे मनुष्येषु ताभ्यां हि
रूपाभ्यां ब्रह्माभवदथो यो ह वा अस्माल्लोकात् स्वं लोकमदृष्ट्वा प्रैति स एनमविदितो न भुनक्ति यथा वेदो वानुक्तो न्यद्वा कर्म
कृतं यदि ह वाप्यनेवंविन्महत्पुण्यं कर्म करोति तद्धास्यान्ततः क्षीयत एवात्मानमेव लोकमुपासीत स य आत्मानमेव लोक

मुपास्ते न हास्य कर्म क्षीयते स्मा ध्यवात्मनो यच्च कामयते तत्तत्सृजते ॥१५॥ अथो अयं वा आत्मा सर्वेषां भूतानां लोकः स यज्जुहोति यद्यजते तेन देवानां लोको अथ यदनुब्रूते तेन ऋषीणां अथ यत्पितृभ्यो निपृणाति यत्प्रजामिच्छते तेन पितॄणां अथ यन्मनुष्यान्वासयते यदेभ्यो अशनं ददाति तेन मनुष्याणां अथ यत्पशुभ्यस्तृणोदकं विन्दति तेन पशूनां यदस्य गृहेषु श्वापदा वयांस्यापिपीलिकाभ्य उपजीवन्ति तेन तेषां लोको यथा ह वै स्वाय लोकाय अरिष्टिमिच्छेदेवꣳ ह एवंविदे सर्वाणि भूतान्यरिष्टिमिच्छन्ति तद्धैतद्विदितं मीमाꣳसितं ॥१६॥ आत्मैवेदमग्र आसीदेकएव सोकामयत जायामे स्यादथ प्रजायेयाथ वित्तं मे स्यादथ कर्म कुर्वीयेति तावान्वै कामो नेच्छꣳश्चनातो भूयो विन्दते तस्मादप्येतर्ह्येकाकी कामयते जायामे स्यादथ प्रजायेयाथ वित्तं मे स्यादथ कर्म कुर्वीयेति स यावदप्येतेषामेकैकं न प्राप्नोत्यकृत्स्न एव तावन्मन्यते तस्यो कृत्स्नतामन एवास्यात्मा वाक्जाया प्राणः प्रजा चक्षुर्मानुषं वित्तं चक्षुषाहि तद्विन्दते श्रोत्रं दैवꣳ श्रोत्रेणाहि तच्छृणोत्यात्मैवास्य कर्मात्मनाहि कर्म करोति सएष पाङ्क्तो यज्ञः पाङ्क्तः पशुः पाङ्क्तः पुरुषः पाङ्क्तमिदꣳ सर्वं यदिदं किंच तदिदꣳ सर्वमाप्नोति य एवं वेद ॥१७॥ ॥ चतुर्थो ब्राह्मणः ॥

॥ यत्सप्तान्नानि मेधया तपसाजनयत्पिता । एकमस्य साधारणं द्वे देवानभाजयत् । त्रीण्यात्मने कुरुत पशुभ्य एकं प्रायच्छत् । तस्मिन्त्सर्वं प्रतिष्ठितं यच्च प्राणिति यच्च न । कस्मात्तानि न क्षीयन्ते चरन्तानि सर्वदा । यो वैतामक्षितिं वेद सोन्न

भक्षप्रतीकेन। सदेवानपिगच्छति सर्वं जमुपजीवतीति श्लोकाः॥ यत्सप्तान्नानि मेधया तपसाजनयत्पिता तेमेधया हितपसा
जनयत्पितेकमस्यसाधारणमिति दमेवास्यतत्साधारणमन्नं यदिदमद्यते समएतदुपास्तेनसयाप्नोत्याभवतेमि
श्रः ह्येतत्तद्देवानभाजयदिति कृतंचप्रकृतंचतस्माद्देवेभ्यो जुहुतिचप्रचजुहुत्यथाग्नाकुर्दर्शपूर्णमासाविति तस्मात्
नेष्टियाजुकस्यात्पशुभ्यएकंप्राय च्छदिति तत्पयः पयोह्येवाग्नेमनुष्याश्चपशवश्चोपजीवंति तस्मात्कुमारंजातं घृ
तेनवाग्रेप्रतिलिह्यंतिस्तनेवानुधापयंति पयवत्संजातमाहुरन्नाद इति तस्मिन्सर्वंप्रतिष्ठितं यच्चप्राणिति यच्चनेति य
यसिहीदंसर्वंप्रतिष्ठितं यच्चप्राणिति यच्चनेति तद्यदिदमाहुः संवत्सरंपयसा जुहुदपपुनर्मृत्युं जयतीति नतथा विद्याद्यद्द
रवजुहोति तदहः पुनर्मृत्युमपजयत्येवं विद्वान्सर्वंहिदेवेभ्यान्नाद्यंप्रयच्छति कस्मात्तानि नक्षीयंतेद्यमानानि सर्व
दति पुरुषोवा अक्षितिः सहीदमन्नं पुनः पुनर्जनयते यावतामक्षितिर्वदति पुरुषोनाक्षितिः सहीदमन्नं धि
यादिमाजनयतेकर्मभिर्यत्कृतन्नकुर्यात्क्षीयेत हसान्नमत्ति प्रतीकेनेति मुखंप्रतीकं मुखेनह्येतत्सदेवानपि
गच्छति सर्वं जमुपजीवतीति प्रशंसा॥२॥ त्रीण्यात्मनेकुरुते मनोवाचं प्राणंतान्यात्मनेकुरुतेन्यत्रमनोभ
वेनादर्शमन्यत्रमनोभवेनास्रोषमिति मनसा ह्येवपश्यति मनसाशृणोति कामः संकल्पो विचिकित्सा श्र
द्धाश्रद्धाधृतिरधृतिर्ह्रीर्धीर्भीरित्येतत्सर्वं मन एव तस्मादपि पृष्ठतउपस्पृष्टो मनसा विजानाति यः कश्चशब्दो

वागेवैषा ह्येतमायतेषा हि न प्राणेनापानेनाव्यानेनोदानेन समानेन इत्येतत्सर्वं प्राण एवैतन्मयो वाङ्मय आत्मा वाङ्म
यमनोमयः प्राणमयः ॥१३॥ त्रयो लोका एत एव वागेवायं लोको मनोंतरिक्षलोकः प्राणोसौ लोकः ॥१४॥ त्रयो वेदा एत
एव वागेवर्ग्वेदो मनो यजुर्वेदः प्राणः सामवेदः ॥१५॥ देवाः पितरो मनुष्या एत एव वागेव देवा मनः पितरः प्राणो मनु
ष्याः ॥१६॥ पिता माता प्रजा एत एव मन एव पिता वाङ्माता प्राणः प्रजा ॥१७॥ विज्ञातं विजिज्ञास्यमविज्ञातमेत एव यत्
किंच विज्ञातं वाचस्तद्रूपं वाग्धि विज्ञाता वागेनं तद्भूत्वावति ॥१८॥ यत्किंच विजिज्ञास्यं मनसस्तद्रूपं मनो हि विजि
ज्ञास्यं मनो एनं तद्भूत्वावति ॥१९॥ यत्किंचाविज्ञातं प्राणस्य तद्रूपं प्राणो ह्यविज्ञातः प्राण एनं तद्भूत्वावति ॥२०॥ तस्ये
वाचः पृथिवी शरीरं ज्योतीरूपमयमग्निस्तद्यावत्येव वाक्तावती पृथिवी तावानयमग्निः ॥२१॥ अथैतस्य मन
सो द्यौः शरीरं ज्योतीरूपमसावादित्यस्तद्यावानेव मनस्तावती द्यौस्तावानसावादित्यस्तौ मिथुनꣳ समैतां त
तः प्राणो जायत स इंद्रः सएषोऽसपत्नो द्वितीयो नैनं सपत्नो नास्य सपत्नो भवति य एवं वेद ॥२२॥ अथैतस्य प्रा
णस्यापः शरीरं ज्योतीरूपमसौ चंद्रस्तद्यावानेव प्राणस्तावत्य आपस्तावानसौ चंद्रस्त एते सर्व एव समाः
सर्वे नंताः सया हैतानंतवत उपास्तेंतवंतꣳ स लोकं जयत्यथ या हैतानंतानुपास्तेनंतꣳ स लोकं जयति ॥२३॥ स ए

॥राम॥
॥७॥

षसंवत्सरः प्रजापतिः षोडशकलस्तस्य रात्रय एव पंचदश कला ध्रुवैवास्य षोडशी कला सा रात्रिभिरेवाचर्यते प
चक्षीयते सोमावास्यां रात्रिमेतया षोडश्या कलया सर्वमिदं प्राणभदनुप्रविशति ततः प्रातर्जायते तस्मादेतां
रात्रिं प्राणभृतः प्राणं नाति चक्रमुः पितरः कलासस्यैतस्यां एव देवतायामपचित्यै ॥१४॥ यावेष संवत्सरः प्रजाप
तिः षोडशकलोऽयमेव स यो यमेवं वित्पुरुषस्तस्यैवं नमेव पंचदश कला आत्मैवास्य षोडशी कला सा वित्तेन
वाचर्यते पचक्षीयते तदेतन्नभ्यं यदयमात्मा प्रधिर्वित्तं तस्माद्यद्यपि सर्वाण्यङ्गानि जीयन्त आत्मना च जीवति प्र
धिनाभ्यादित्येवाहुः ॥१५॥ अथ त्रयो वा इमे लोका मनुष्यलोकः पितृलोको देवलोक इति सोयं मनुष्यलोकः पुत्रेणैव जय्यो
नान्येन कर्मणा कर्मणा पितृलोको विद्यया देवलोको देवलोको वै लोकानां श्रेष्ठस्तस्माद्विद्यां प्रशंसन्ति ॥१६॥
अथातः संप्रतिर्यदा प्रेष्यन्मन्यते पुत्रमाह त्वं ब्रह्म त्वं यज्ञस्त्वं लोक इति स पुत्रः प्रत्याहाहं ब्रह्माहं यज्ञोहं लो
क इति यद्वेवाहं किंचानूक्तं तस्य सर्वस्य ब्रह्मत्वे कृतायैव कं चयज्ञास्तथा सर्वेषां यज्ञ इत्येकतायैव कं चलोका
स्तथा सर्वेषां लोक इत्येकतैव ब्रह्मेदं सर्वमेतन्मा सर्वं सन्नयमिति पुनर्जादिति तस्मात्पुत्रमनुशिष्टं लोकल

माऽस्तस्मादेनमनुशासति सयदेवं विदस्माल्लोकात्प्रेत्यैभिरेव प्राणैः सह पुत्रमाविशति सयद्यनेनाकिंचि
दक्षणयाकृतं भवति तस्मादेनꣳ सर्वस्मात्पुत्रो मुंचति तस्मात्पुत्रो नाम सपुत्रेणैवास्मिंल्लोके प्रतितिष्ठ
त्यथैनमेते देवाः प्राणा अमृता आविशंति ॥१७॥ पृथिव्यै च नमस्तेजश्च देवी वागाविशति सा वै देवी वाग्यया
यद्यदेव वदति तत्तद्भवति ॥१८॥ दिवश्च नमादित्याच्च देवं मन आविशति तद्धि देवं मनो यन्नानैव भवत्यथान
शोचति ॥१९॥ अद्भ्यश्च नमश्चंद्रमसश्च देवः प्राण आविशति स वै देवः प्राणो यः संचरꣳश्चासंचरꣳश्च न व्यथ
तेथो नरिष्यति स एवं वित्सर्वेषां भूतानामात्मा भवति यथैषा देवतैवꣳ समर्थैता देवताꣳ सर्वाणि भूतान्येवं
ह्येवꣳ हैवंविदꣳ सर्वाणि भूतान्यवंति यदु किंचेमाः प्रजाः शोचंत्यमैवासां तद्भवति पुण्यमेवामुं गच्छति न
ह वै देवान्पापं गच्छति ॥२०॥ अथातो व्रतमीमाꣳसा प्रजापतिर्ह कर्माणि ससृजे तानि सृष्टान्यन्योन्येनाः स्प
र्धंत वदिष्याम्येवाहमिति वाग्दध्रे द्रक्ष्याम्यहमिति चक्षुः श्रोष्याम्यहमिति श्रोत्रमेवमन्यानि कर्माणि यथा
कर्माणि मृत्युः श्रमो भूत्वोपयेमे तान्याप्नोत्तान्याप्त्वा मृत्युरवारुंधत तस्माच्छ्रान्त एवनानूश्राम्यति चक्षुः

श्राम्यतिश्रोत्रमथ समेवना प्रोद्योयं मध्यमः प्राणस्तानिज्ञातुं दध्रिरयं वेनः मेषोयः संचरन् व्यासंचरन् श्वेनव्यथ तथा
नरिष्यति हंता स्यैव सर्वं रूपमसामेति तएतस्यैव सर्वरूपमभवन् स्तस्मादेतएतेनाख्यायंते प्राणाइति तेन हवावतत्कुल
माचक्षते यस्मिन् कुले भवति यएवं वेद यउहैवं विदास्पर्धते नुशुष्यहवांततो म्रियतइत्यध्यात्मं ॥२१॥ अथाधिदैवतं ज्वलि
ष्यामेवाहमित्यग्निर्दध्रेतप्स्याम्यहमित्यादित्यो भास्याम्यहमिति चंद्रमा एवमन्यादेवता यथादेवतन् सयथैषां
प्राणानां मध्यमः प्राण एवमेतासां देवतानां वायुर्ज्योतिरन्यादेवता तद्वायुः सैषा नस्तमितादेवता यद्वायुः ॥२२॥ अथ
एषश्लोको भवति यतश्चोदेति सूर्योस्तं यत्र च गच्छतीति प्राणाद्वा एष उदेति प्राणेस्तमेति तं देवाश्चक्रिरे धर्मं सएवा
द्य सउ श्वइति यद्वा एतमुद्यंतं देवाप्यद्य कुर्वंति तस्मादेकमेव व्रतं चरेत् प्राण्याच्चेवापान्याच्च नेन्नापाप्राम
स्युराप्नुवदिति मच्चरेत्समाधिपधिषत्रेनाएतस्यैव देवतायै सायुज्यं सलोकतां जयति ॥२३॥ ॥इति पंचमं ब्राह्मणं॥ सप्तमं
॥ ॥अथवाइदं नामरूपं कर्म तेषां नाम्नां वागित्येतदेषामुक्थमवता हि सर्वाणि नामान्युत्तिष्ठंत्येतदेषां सामैतद्धि
सर्वैर्नामभिः समममेतदेषां ब्रह्मैतद्धि सर्वाणि नामानि बिभर्ति ॥१॥ अथ रूपाणां चक्षुरित्येतदेषामुक्थमवता हि सर्वा

णि रूपाणि युञ्जन्ति चैतदेषाꣳ सामैतद्धि सर्वैरूपैः समममैतदेषां ब्रह्मैतद्धि सर्वाणि रूपाणि बिभर्ति ॥२॥ अथ कर्मणामा
त्मैतदेषामनुकम्पा मैतद्धि सर्वाणि कर्माण्युञ्जन्ति चैतदेषाꣳ सामैतद्धि सर्वैः कर्मभिः समममैतदेषां ब्रह्मैतद्धि सर्वाणि
कर्माणि बिभर्ति तदेतत्त्रयꣳ सदकमयमात्मात्मैकः सन्नेतत्त्रयं तदेतदमृतꣳ सत्येन छन्नं प्राणो वा अमृतं नाम
रूपे सत्यं ताभ्यामयं प्राणश्छन्नः ॥३॥ ॥इति पञ्चमी ब्राह्मणी॥ ॥इति बृहदारण्यके तृतीयोऽध्यायः ॥३॥ ॥माध्यम
तृतीयोऽध्यायः ॥१॥

LIBRARY UNIVERSITY PENNSYLVANIA

१५६१९